

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. juni 2018
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Martin Bang
Sagsnr.: 2018-0030-1044
Dok.: 724249

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 667 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 667 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om der fra regeringens side bliver taget skridt til at fratage statsborgerskabet fra dømte såkaldte fremmedkrigere med dansk statsborgerskab?”

Svar:

1. Det er en kerneprioritet for mig som justitsminister at håndtere den sikkerhedsmæssige trussel, der udgår fra fremmedkrigere, så effektivt som muligt, og at alle relevante redskaber i den forbindelse tages i brug.

2. Fremmedkrigere vil afhængig af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag kunne straffes i Danmark for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 101 a, § 114 c, stk. 3, § 114 d, stk. 3, eller § 114 e.

Efter straffelovens § 101 a, stk. 1, straffes den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som under en væbnet konflikt, i hvilken den danske stat er part, er tilsluttet en væbnet styrke for en part, som kæmper mod den danske stat, med fængsel indtil 10 år og under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil på livstid. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger.

Det følger af straffelovens § 114 c, stk. 3, at den, som lader sig hverve til at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, straffes med fængsel indtil 6 år, under skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år og under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 16 år.

Efter straffelovens § 114 d, stk. 3, straffes den, som lader sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, med fængsel indtil 6 år.

Endelig følger det af straffelovens § 114 e, stk. 1, at den, der i øvrigt fremmer virksomheden for en terrororganisation, straffes med fængsel indtil 6 år. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 16 år.

3. Den, der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, herunder straffelovens § 101 a, § 114 c, stk. 3, § 114 d, stk. 3, og § 114 e, kan ifølge § 8 B i lov om dansk indfødsret ved dom

frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen oplyst bl.a.:

”I forbindelse med, at der rejses tiltale mod en fremmedkriger, der har dansk indfødsret, bliver det undersøgt, om den pågældende også er statsborger i et andet land. Hvis det er tilfældet, vil der under straffesagen blive nedlagt påstand om, at den pågældende frakendes sit danske statsborgerskab, og i øvrigt udvises af landet i medfør af bestemmelserne herom i udlændingeloven.

Jeg kan som eksempel henvise til Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 3235, hvor den tiltalte, der var straffet med fængsel i fire år for overtrædelse af straffelovens § 114 e om fremme af terror, og som tillige var statsborger i Marokko, blev frakendt sit danske statsborgerskab samt udvist af Danmark for bestandig.

Jeg kan endvidere henvise til Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, side 769, hvor den tiltalte, der bl.a. var dømt for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved at lade sig hverve til Islamiske Stat, og som tillige var statsborger i Tyrkiet, blev straffet med fængsel i 6 år, frakendt sit danske statsborgerskab og udvist for bestandig.”

4. Det kan tilføjes, at hvis myndighederne bliver opmærksomme på, at en fremmedkriger er straffet i udlandet for handlinger, der kan medføre frakendelse af dansk indfødsret, jf. ovenfor, vil indfødsret kunne frakendes i medfør af straffelovens § 11, jf. indfødsretslovens § 8 B, stk. 2.

Det følger heraf, at der, uanset om en straffedom i udlandet måtte føre til, at der ikke her i landet kan rejses en sag med henblik på at straffe for det samme forhold her i landet (*ne bis in idem*-virkning), kan rejses sag ved de danske domstole med henblik på frakendelse af statsborgerskab. Den eneste betingelse er, at den pågældende i udlandet er straffet for en handling, der efter dansk ret ville kunne medføre frakendelse, hvis strafansvaret havde været til pådømmelse under en sag her i landet.